

In Memoriam Theo Arts

Half oktober bereikte ons het droevige bericht dat ons Belgische lid en onze vriend Theo Arts op 11 oktober in zijn woonplaats Sint-Job-in-'t Goor plotse-ling is overleden. Hij werd 58 jaar.

Theo genoot zowel in de Benelux als ver daarbuiten een grote bekendheid. Aanvankelijk richtte hij zich op de Belgische mosflora waaraan hij vanaf de jaren tachtig talrijke publicaties wijdde. Een van de eerste artikelen handelde over 'De verspreiding van *Octodiceras fontanum* in de Kempische kanalen van België en Nederland'. Daarna volgden nog vele publicaties waarvan een tiental gewijd waren aan nieuwe mossoorten voor België waaronder *Pohlia andalusica*, *Lophozia pearssonii*, *Phaeoceros carolinianus*, *Riccia subbifurca* en *Leptobarbula berica*.

Behalve floristisch onderzoek in binnen- en buitenland, toonde hij bij talloze soorten de aanwezigheid van rhizoidale tubers aan die voorheen onbekend waren en die hij als Vlaming heel toepasselijk 'petattekes' noemde. Voorbeelden van nieuwe ontdekkingen zijn: *Atrichum tenellum*, enkele Europese en Macaronesische *Fissidens*-soorten, tubers bij een aantal *Pottia*-, *Campylopus*- en *Ditrichum*-soorten en zelfs nieuwe soorten voor de wetenschap waaronder *Bryum stellituber*. Met zijn diepgaand onderzoek naar tubers aan rhizoiden trad hij in de voetsporen van wijlen Harold Whitehouse en verwierf hiermee grote internationale bekendheid. Het was daarom voor onze werkgroep een grote eer hem uitleg te horen geven over dit onderwerp tijdens een werkdag in Utrecht enkele jaren geleden.

Theo ontwikkelde zich tot een voortreffelijk taxonoom die zich als amateur in alle opzichten met professionele bryologen kon meten. Hij ontpopte zich bovendien als een uitstekend illustrator die zijn publicaties van zeer gedetailleerde tekeningen voorzag.

Een van de laatste, belangrijke bijdrage aan de Belgische mosflora leverde hij met zijn aandeel in de totstandkoming van deel III van de Flore Générale de Belgique die in 1993 verscheen. In deze aflevering, waarin de Bryaceae van België behandeld worden, is ook *Bryum demaretianum* opgenomen die Theo nieuw voor de wetenschap beschreef. Deze soort droeg hij op aan Fernand Demaret met wie hij samen het geslacht *Pohlia* voor deze flora bewerkte.

Intussen hadden ook niet-Europesche mossen zijn aandacht en verlegde hij zijn werkterrein naar verre oorden waaronder Ecuador, Zuid Afrika en Réunion. Over het kleine eiland in de Indische oceaan, wat hij verscheidene keren bezocht, publiceerde hij vier nieuwe *Radula*-soorten als voorbereiding op een mosflora waar hij hard aan werkte. De reizen maakte hij altijd in gezelschap van zijn vrouw Mieke die hem trouw op zijn speurtochten vergezelde. De laatst geplande reis naar Tibet, waar ze enkele dagen na zijn overlijden zouden heengaan, heeft helaas geen doorgang kunnen vinden.

Velen hebben Theo leren kennen als een gepassioneerde, inspirerende en hard werkende bryoloog die bekend stond om zijn hulpvaardigheid waarmee hij menigeen met raad en daad ter zijde stond. Daarnaast dwong hij respect af door zijn vriendelijke en bescheiden houding waarmee hij vele vrienden aan zich bond. Zijn heengaan betekent een groot verlies voor zijn familie en voor de bryologische wereld. Wij wensen zijn vrouw Mieke, zijn kinderen en kleinkinderen veel sterkte om dit plotselinge verlies te dragen en wensen hun veel moed om verder te gaan.

Namens de Nederlandse bryologen, Huub van Melick.